

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 4T/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9514100114
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Zdenka Cabanová
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2014:9514100114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica

Zdenka Cabanová, v trestnej veci H. W. a E. W., obžalovaných z prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. 12. 2014, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný H. W., nar. XX.XX.XXXX v N. E., trvale bytom H. G., Q. XX/XX, okres N. E.,

obžalovaná E. W., rod. L., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom H. G., Q. XX/XX, okres N. E.,

s ú v i n n í, ž e

dňa 1. apríla 2014 v čase okolo 14.00 hodine v meste Veľký Meder, okres Dunajská Streda, pri kruhovom objazde v blízkosti vchodu do supermarketu Jednota COOP, počas volebnej kampane politickej strany „Sloboda a Solidarita“ (ďalej len „SaS“) do volieb do Európskeho parlamentu konaných dňa 24. mája 2014, H. W. vystupujúci ako vajda minoritnej etnickej skupiny Rómov vo Veľkom Mederi si osobne vyžiadala od členky volebného tímu a členky politickej strany „SaS“ C. V. finančnú hotovosť vo výške 20.000,- € ako úplatok za to, že zabezpečí najmenej 4.000 až 5.000 oprávnených voličských hlasov Rómov z okolia Veľkého Medera, Nových Zámok, Zlatých Klasov a Dunajskej Stredy a to 4,- € za jeden hlas vo voľbách do Európskeho parlamentu v prospech kandidátov za politickú stranu „SaS“, pričom dňa 5. apríla 2014 okolo 16.00 hodiny na stretnutí s C. V. v parku pri kruhovom objazde vo Veľkom Mederi H. W. v prítomnosti E. W. prisľúbil zabezpečenie už najmenej 5.500 hlasov oprávnených rómskych voličov aj z okolia Šale, Hurbanova a Komárna s tým, že sa dohodli na zaplatení zálohy vo výške 5.000,- €, ktoré im obom C. V. odovzdala na osobnom stretnutí dňa 8. apríla 2014 v čase okolo 13.00 hodine vo Veľkom Mederi v parku pri kruhovom objazde,

teda

spoločným konaním v súvislosti s výkonom práva voliť priamo pre seba a inú osobu žiadali a prijali úplatok, aby volil určitým spôsobom,

čím spáchali

prečin volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný H. W.

podľa § 336a ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody obvinený zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

obžalovaná E. W.

podľa § 336a ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR podala dňa 14.08.2014, pod sp. zn. VII/2 Gv 83/14/1000-20 na obvinených H. W. a E. W. obžalobu pre hore uvedený skutok, ktorý kvalifikovala ako prečin volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Spolu s obžalobou predložila spisový materiál vyšetrovateľa MV SR, Prezídium PZ, národná kriminálna agentúra, národná protikorupčná jednotka, expozitúra Bratislava evidovaný pod ČVS: PPZ-335/NKA-PK-BA-2014.

Pôvodne vo veci samosudkyňa podpísaného súdu vydala dňa 03.10.2014 trestný rozkaz, proti ktorému obvinený H. W. ako aj prokurátorka ÚŠP GP podali v zákonom stanovenej lehote odpor.

Vo veci bol určený termín hlavného pojednávania, na ktorom obvinený zotrval na podanom odpore po tom, ako bol v súlade s ustanovením § 355 ods. 8 Trestného poriadku poučený, že môže výslovným vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dovtedy, kým prokurátorka neprednesie na hlavnom pojednávaní obžalobu. Obvinený na podanom odpore zotrval. Prokurátorka ÚŠP GP takisto trvala na podanom odpore.

Podľa § 255 ods. 3 Trestného poriadku samosudkyňa zistila, či prokurátor a obvinení nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste.

Ku konaniu o dohode o vine a treste nedošlo, vzhľadom k tomu, že strany v konaní sa vyjadrili, že nechcú konať o dohode o vine a treste.

Po prednesení obžaloby samosudkyňa konštatovala, že trestný rozkaz bol zrušený, s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 10 Trestného poriadku.

Obaja obžalovaní boli poučení o svojich právach, ako aj v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku. Obžalovaný H. W. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Takisto obžalovaná E. W. vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Následne samosudkyňa v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupovala primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a zároveň obžalovaných poučila, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Obžalovanému H. W. a obžalovanej E. W. boli položené otázky:

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu - jej kladie za vinu;
- či bol - bola ako obvinený - obvinená poučený - poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu - jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či s s obhajcom mohol - mohla radiť o spôsobe obhajoby;
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu;
- či bol - bola oboznámený - oboznámená s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin jemu - jej kladený za vinu;
- či sa dobrovoľne priznal - priznala a uznal - uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobnom návrhu kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Obžalovaný H. W. na všetky položené otázky odpovedal slovom „áno“.

Obžalovaná E. W. na všetky položené otázky odpovedala slovom „áno“.

Prokurátorka v súlade s ustanovením § 257 ods. 6 Trestného poriadku predniesla svoje stanovisko, navrhla, aby súd vyhlásenie obžalovaného H. W. a obžalovanej E. W. prijal, keďže uznali svoju vinu a na všetky otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedali slovom „áno“.

Samosudkyňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného H. W. a obžalovanej E. W. o vine v celom rozsahu podľa obžalobného návrhu prijala a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásila, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná, a súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pre takýto postup súdu boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky.

Skutok uvedený v obžalobnom návrhu vykazoval všetky pojmové znaky prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaní dopustili formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a preto ich súd z tohto prečinu uznal vinných.

Odôvodnenie tohto rozsudku neobsahuje dôkazy a ich hodnotenie vzťahujúce sa na výrok o vine vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný H. W. a obžalovaná E. W. urobili vyhlásenie o vine a súd vyhlásenie obžalovaných prijal.

Keďže súd prijal vyhlásenie oboch obžalovaných o vine, nevykonával dokazovanie ku skutku, ale vykonával iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Postupoval tak v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní súd podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy a to odpis registra trestov obžalovaného H. W. aj obžalovanej E. W. zo dňa 05.09.2014, správy o priestupkoch u oboch obžalovaných, správu primátora Mesta Veľký Meder na oboch obžalovaných, zo dňa 23.07.2014, oboznámil podstatný obsah pripojeného spisu a to Okresného súdu Dunajská Streda, evidovaný pod sp. zn. 3T 284/2010, ktorý sa dotýkal obžalovanej E. W., ďalej podstatný obsah spisov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T 105/2011 a sp. zn. 1T 111/2011 k osobe obžalovaného H. W. a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný H. W. bol od roku 1978 celkom 13 krát súdom odsúdený, z toho v posledných 10 rokoch bol odsúdený celkom 5 krát. Osem odsúdení ma obžalovaný zahladené a v jednom prípade bol účastníkom amnestie prezidenta republiky. Posledne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.10.2014, sp. zn. 1T 105/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia, bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa sčasti dopustil formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Súd podľa § 44 Trestného zákona upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, lebo pokladal tresty uložené skoršími rozsudkami na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného H. W. vo veci Okresného súdu Dunajská Streda vo veci evidovanej pod sp. zn. 1T 111/2011 a Okresného súdu Komárno sp. zn. 14T 144/11.

Z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.10.2013, sp. zn. 1T 111/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2013, súd zistil, že obžalovaný H. W. bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú mu stanovil na 18 mesiacov. Uložil mu podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej A. S. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Osemnásťmesačná skúšobná doba začala obžalovanému H. W. plynúť dňom 25. 10. 2013 do 25.04.2014.

Obžalovaná E. W. bola celkovo 4 krát odsúdená, z toho v posledných 10 rokoch bola odsúdená 3 krát. Posledne bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 31.08.2011, sp. zn. 3T 284/2010 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a bol jej podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s tým, že súd jej výkon trestu podmiennečne odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu na 2 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia.

Skúšobná doba u odsúdenej uplynula dňom 05.09.2013.

Obžalovaný H. W. požíva priemernú povesť, je rozvedený, žije v rodinnom dome spolu so svojou bývalou manželkou, dospelými deťmi a vnúčatami, aktivačnú činnosť nevykonáva. Obžalovaná E. W. je vydatá za H. W., s ktorým majú štyri maloleté deti, s rodinou býva v spoločnej domácnosti s obžalovaným H. W., t. č. je na materskej dovolenke. V mieste bydliska nepožíva dobrú povesť.

Pri zisťovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 36 a § 37 Trestného zákona u obžalovaného H. W. bola súdom zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to, že sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Na druhej strane mu priťažovalo, že bol už za trestný čin odsúdený. Na túto okolnosť nebolo možné neprihliadnuť, vzhľadom k tomu, že trestného činu, pre ktorý bol uznaný vinným, sa dopustil počas skúšobnej doby, ktorá mu

bola určená rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.10.2013, sp. zn. 1T 111/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2013. Pri obžalovanej E. W. súd prihliadol na to, že v nedávnej minulosti bola súdom odsúdená za úmyselnú trestnú činnosť, doposiaľ jej odsúdenie zahladené nebolo. Na druhej strane jej poľahčovalo, že sa k spáchaniu zažalovaného skutku na hlavnom pojednávaní doznela a svoje konanie oľutovala.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti u oboch obžalovaných, ako aj na možnosť ich nápravy. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vzhľadom na doposiaľ uvedené potom súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý im vymeral síce v dolnej polovici trestnej sadzby, avšak blízko stredu trestnej sadzby. U obžalovanej E. W. súd vzhliadol zákonné podmienky na podmiennečný odklad výkonu uloženého trestu v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Zároveň jej určil skúšobnú dobu na jeden rok. Pri svojej rozhodovacej činnosti súd prihliadol aj na to, že obžalovaná svoje konanie pred súdom oľutovala a stará sa o štyri maloleté deti. Pri svojej rozhodovacej činnosti prihliadol tiež na ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. U obžalovanej, aj vzhľadom na jej postoj k prejednávanej trestnej činnosti možno predpokladať, že si v dostatočnej miere uvedomila nesprávnosť svojho konania a že do budúca sa bude správať tak, aby sa do rozporu so zákonom nedostala.

U obžalovaného H. W. neprichádzal do úvahy podmiennečný odklad výkonu uloženého trestu, pretože obžalovaný spáchal trestný čin počas plynutia skúšobnej doby. V tomto prípade súd prihliadol na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného H. W. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu na Najvyšší súd SR v Bratislave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku.